

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P., s. r. o.**, so sídlom v B., P., IČO: X. zastúpenej advokátskou kanceláriou F. P., s. r. o., so sídlom v B., G. IČO: X. proti povinnému **G. E.**, nar. X. bývajúcemu v S., J., **o vymoženie 1501,89 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 16 Er 138/2004, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 10 CoE 30/2012-35 z 31. januára 2013, takto

r o z h o d o l :

- I.** Návrh oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a.**
- II.** Dovolanie oprávnenej **o d m i e t a.**
- III.** Povinnému **n e p r i z n á v a** náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Humenné ako súd exekučný uznesením č. k. 16 Er 138/2004-22 z 21. decembra 2011 exekúciu vedenú na základe notárskej zápisnice, ktorú bližšie špecifikoval v odôvodnení uznesenia (ďalej len „notárska zápisnica“) zastavil podľa § 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok). Zároveň zaviazal oprávnenú na úhradu trov exekúcie vo výške 64,66 eur súdnej exekútorke JUDr. L. Ž. v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia a súdnemu exekútorovi JUDr. R. K. náhradu trov exekúcie nepriznal. V odôvodnení uviedol, že notárska zápisnica bola notárom spísaná na podnet Mgr. T. K., advokáta splnomocneného dlžníkom splnomocnením obsahnutým v zmluve o úvere. Celý text zmluvy splnomocnenia vrátane osoby splnomocnenca je v štandardnej formulárovej zmluve o úvere predtlačenej. Pri uzatváraní zmluvy o úvere povinný nemal možnosť voľby výberu zástupcu, nakoľko jeho meno už bolo v zmluve obsahnuté. Zmluvné zastúpenie vzniklo súčasne s uzatvorením zmluvy o úvere v čase, keď žiadny dlh ešte neexistoval. Konštatoval, že uznať záväzok alebo uznať dlh je

právom dlžníka, pričom nie je prípustné, aby sa dlžník vzdal práva, ktoré môže vzniknúť až v budúcnosti. Súd prvého stupňa mal za to, že takáto dohoda je neplatná (ust. § 39 Občianskeho zákonníka). Ak teda v čase uzatvorenia zmluvy o úvere a o splnomocnení Mgr. T. K. neexistoval dlh a nebola známa ani jeho výška v tom čase nemohol povinný realizovať svoje právo a dlh uznať a ani splnomocniť Mgr. T. K. na takéto právo. Uznanie dlhu, ako aj súhlas s vykonateľnosťou notárskej zápisnice sú právne úkony, ktoré osoba konajúca na základe plnej moci v mene povinného urobila v rozpore s jeho záujmami. Keďže predložená notárska zápisnica nespĺňa materiálne a formálne predpoklady k tomu, aby sa mohla stať exekučným titulom, súd prvého stupňa s poukazom na ust. § 57 ods. 1 písm. g/ a § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, exekúciu po vyhlásení za neprípustnú zastavil.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Prešove (ako súd odvolací) uznesením č. k. 10 CoE 30/2012-35 z 31. januára 2013 potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa a zároveň nepriznal účastníkom náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa a dodal, že pri zastupovaní povinného pri spisovaní notárskej zápisnice došlo k zjavnému porušeniu zákona, pretože za povinnú osobu uznala záväzok osoba, ktorej záujmy sú v rozpore so záujmami zastupovaného, v danom prípade záujmami povinného. Keďže ide o neplatné splnomocnenie, odvolacie námietky k tomu, že povinný mohol plnomocenstvo kedykoľvek odvolať, nie sú podľa odvolacieho súdu opodstatnené. Neplatný právny úkon nie je možné odvolať. Odvolací súd uviedol, že prvostupňový súd správne zastavil exekúciu, pretože sa v nej vymáha plnenie, na ktoré oprávnená nemá právo a na splnenie podmienok exekúcie treba prihliadať v každom okamihu exekúcie. Na podporu preskúmania exekučného titulu a možnosti zastavenia exekúcie pre nedostatky exekučného titulu odvolací súd odkázal na judikatúru Najvyššieho súdu SR.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove podala oprávnená dovolanie, v ktorom uviedla, že súdy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O. s. p.), 2. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O. s. p.), lebo vykonateľnosť exekučného titulu už bola právoplatne posúdená pri poverení súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu, 3. oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.) tým, že nezohľadnili jej námietky, konali bez pojednávania a dokazovania a nerešpektovali jej právo na to, aby jej právna vec bola rozhodovaná na základe správneho právneho základu, súčasťou ktorého je aj výklad práva Európskej únie, 4. sa v konaní dopustili inej vady konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav, nevykonali náležité dokazovanie, 5. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm.

c/ O. s. p.). Odvolací súd mal odňať oprávnenej možnosť konať pred súdom tiež tým, že nerešpektoval jej procesný návrh na prerušenie odvolacieho konania postupom podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s článkom 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Oprávnená v tejto súvislosti namietala tiež nesprávne obsadenie súdu (§ 237 písm. g/ O. s. p.), s poukazom na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. IV. ÚS 206/08, v ktorom ústavný súd uviedol, že ak sa v spore v konaní pred vnútroštátnym súdom nepodielal svojím výkladom práva spoločenstva komunitárny sudca, hoci tento výklad bol nevyhnutný na rozhodnutie vo veci samej, potom vnútroštátny súd bol v tejto časti konania nesprávne obsadený. Oprávnená (ďalej aj „dovolatelka“) žiadala, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a tiež ním potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Zároveň žiadala, aby bolo dovolacie konanie prerušené podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a Súdnemu dvoru Európskej únie boli predložené prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní.

Oprávnená po uplynutí lehoty na podanie dovolania (9. augusta 2013), doručila Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky podanie, v ktorom doplnila dovolanie o právnu argumentáciu v súvislosti s porušením práva EÚ a interpretácie práva EÚ Súdnym dvorom EÚ.

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd SR“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove podala včas oprávnená, zastúpená v dovolacom konaní v súlade s § 241 ods. 1 vetou druhou O.s.p., skúmal najskôr, či je dôvodný jej návrh na prerušenie dovolacieho konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

K podobnému návrhu oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania sa už Najvyšší súd SR vyjadril vo viacerých iných skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých tá istá oprávnená vystupovala v procesnom postavení dovolateľky. Ako príklad je možné uviesť rozhodnutia z 22. augusta 2013 sp. zn. 4 Cdo 24/2013, z 21. augusta 2013 sp. zn. 5 ECdo 40/2013, z 26. júla 2013 sp. zn. 2 ECdo 63/2013, z 9. júla 2013 sp. zn. 4 Cdo 326/2012 a z 3. júla 2013 sp. zn. 3 Cdo 34/2013, na ktoré Najvyšší súd SR v podrobnostiach poukazuje s tým, že s právnymi závermi v nich vyjadrenými sa stotožňuje aj v preskúmvanej veci, pre účely ktorej opakuje, že Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú: a/ výkladu zmlúv; b/ platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Európskej únie. Pokiaľ ale procesný postup súdov vo veci, v ktorej sa navrhuje prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p., má

podklad v aplikácii vnútroštátneho práva, nie je žiadny dôvod pre prerušenie konania. Dovolací súd vzhľadom na to nedôvodný návrh na prerušenie konania zamietol.

II. V ďalšom Najvyšší súd SR bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) skúmal, či oprávnenou podané dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť podľa ust. § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť, predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 1 Oboer/2013, sp. zn. 1 Oboer 182/2013, 1 Oboer 291/2013, 1 Oboer 216/2014, 1 Oboer 235/2014, 1 Oboer 258/2014 a 1 Oboer 277/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle ust. § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

III. V konaní o dovolaní oprávnenej vzniklo procesne úspešnému povinnému právo na náhradu trov konania proti oprávnenej, ktorá úspech v dovolacom konaní nemala (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.). Najvyšší súd SR nepriznal povinnému náhradu týchto trov, lebo povinný nepodal návrh na ich priznanie (§ 151 O. s. p.).

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR pomerom hlasov 3: 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 28. apríla 2015

JUDr. Juraj S e m a n, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mária Némethová